

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118290297
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118290297.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu H., a.s., so sídlom E. X/B, XXX XX Y. - mestská časť Z., M.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Mgr. Hanou Kulíškovou, advokátkou, so sídlom 29. augusta 32/B, 811 09 Bratislava, korešpondenčná adresa: Plynárska 7A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému N. Y., nar. XX. apríla XXXX, trvalým pobytom I. XXX/X, XXX XX J. Krtíš, o zaplatenie 5.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 12Csp/224/2018-337 zo dňa 18. júna 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom č.k. 12Csp/224/2018-337 zo dňa 18. júna 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 1.339,20 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.335,26 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.04.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.05.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.08.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.09.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.11.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.12.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.01.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,89 Eur od 25.02.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 103,02 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia (prvý výrok) Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (druhý výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 12. júna 2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.000,- Eur, zmluvného úroku vo výške 1.339,20 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 193,16 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 %

ročne z jednotlivých dlžných súm až do zaplattenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako fyzickou osobou uzatvoril dňa 11. januára 2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- Eur s dojednaným zmluvným úrokom vo výške 22,63 % ročne. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru a preto bol ním dňa 24. januára 2018 vyzvaný na zaplattenie dlžnej splátky a súčasne upovedomený o možnosti zosplattenia úveru. K zosplatteniu úveru pristúpil dňa 19. marca 2018, o čom žalovaného upozornil listom z toho istého dňa.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia poukázal súd prvej inštancie na námietky a tvrdenia žalovaného uvedené v ním podanom odpore proti platobnému rozkazu č.k. 33Up/385/2018-38 zo dňa 2. júla 2018 vydanému Okresným súdom Banská Bystrica, ako aj na vyjadrenie žalobcu k tomuto odporu. Zhrnul aj obsah pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 5. februára 2019 a vyjadrenie žalobcu, v ktorom konkretizoval, ako preveroval a skúmal schopnosti spotrebiteľa splácať úver.

1. 4. Následne súd prvej inštancie poukázal na to, že vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 12Csp/224/2018-169 zo dňa 14. marca 2019, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 11Co/227/2019-274 zo dňa 30. januára 2020 tento jeho rozsudok v časti prvého výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- Eur so zmluvnou pokutou vo výške 193,16 Eur potvrdil a vo zvyšku zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Preto vec (v rozsahu zrušenia) opätovne prejednal a ustálil tento skutkový stav - žalobca si v žalobe uplatnil nárok na zaplattenie zmluvného úroku vo výške 1.339,20 Eur, a teda si uplatnil len nárok na zaplattenie zmluvných úrokov do zosplattenia istiny, preto žalobe v tejto časti vyhovel.

1. 5. V súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania konštatoval, že tieto predstavujú sankciu za porušenie povinnosti dlžníka splniť riadne a včas svoj peňažný záväzok, preto žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok a odo dňa splatnosti zosplattenej istiny a zmluvnej pokuty (t.j. od 11. apríla 2018, keďže v zmysle oznámenia zo dňa 19. marca 2018 bola žalovanému daná lehota na plnenie 14 dní). Súd prvej inštancie na základe uvedeného priznal žalobcovi úrok z omeškania tak, ako to vyplýva prvého výroku napadnutého rozhodnutia.

1. 6. V závere odôvodnenia prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že uplatnenie úroku z omeškania z jednotlivých splátok úveru, s ktorými bol žalovaný v omeškaní pred zosplattením úveru, je plne v súlade s právnymi predpismi, a to aj napriek tomu, že jednotlivé splátky vo svojom celku obsahujú aj sumu pripadajúcu na úhradu zmluvného úroku. Konštatoval, že v prípade, že sú zmluvné úroky súčasťou vopred dohodnutej splátky úveru, je možné takúto splátku považovať za osobitnú peňažnú náhradu súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov a z takejto peňažnej náhrady je možné požadovať úrok z omeškania v zákonom dovolenej výške.

1. 7. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vychádzajúc z toho, že žalobca mal vo veci plný úspech, priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2. 2. V odôvodnení odvolania žalovaný namietal, že nevie určiť výšku úrokov a preto ich považuje za neoprávnené. Zastáva názor, že z dôvodu odstúpenia žalobcu od zmluvy mu môžu byť priznané len úroky z omeškania. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a je v jeho neprospech.

2. 3. Okrem toho žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne neodstránil chyby, ktoré boli už v jeho pôvodnom rozsudku. Nie je mu zrejmé ani to, prečo sú v napadnutom rozhodnutí rozčlenené úroky z omeškania za každý mesiac osobitne. Nestotožnil sa ani s výrokom o trovách konania.

2. 4. V závere odvolania uviedol, že za nespravodlivé považuje platenie cudzej čiastky, pretože polovicu poskytnutého úveru si zobrala jeho teta, čo mali potvrdiť ním navrhnutí svedkovia, ktorých však súd nepredvolal a nevyočul.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že z podaného odvolania mu nie sú zrejmé odvolacie dôvody, ktorými možno odvolanie zdôvodniť. Naopak, napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu považuje za riadne odôvodnené a preto navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Súd prvej inštancie v konaní postupoval prísne v súlade s Civilným sporovým poriadkom, a preto považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné. Tvrdenia žalovaného zároveň považuje za účelové a klamlivé, ním podané odvolanie za zmätočné a nedávajúce zmysel. Odkázal na svoje už skôr podané vyjadrenia, na ktorých zotrúva. Tvrdenia žalovaného v odvolaní nemajú oporu v právnych predpisoch a s ním namietanými skutočnosťami sa už vyporiadal súd prvej inštancie v skôr vydanom rozsudku.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu de facto zopakoval pôvodné odvolacie námietky. Žalobca v duplike taktiež neuviedol žiadne iné, relevantné tvrdenia. Z dôvodu rovnakého obsahu týchto písomných podaní nepovažoval odvolací súd za účelné a hospodárne opakovane uvádzať tieto skutočnosti v písomnom vyhotovení tohto rozhodnutia.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím § 219 ods. 3 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. 1. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. 2. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, jasné, zrozumiteľné ako aj presvedčivé a vysporiadava sa so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia dané ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie zároveň postupoval v intenciách skôr vydaného rozsudku odvolacieho súdu a taktiež dal odpoveď na všetky nastolené relevantné otázky. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd považuje v prvom rade za nevyhnutné uviesť, že tvrdenie žalobcu uvedené vo vyjadrení k odvolaniu, že odvolanie žalovaného neobsahuje odvolacie dôvody, pretože tieto nie sú s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 C.s.p. presne konkretizované, je veľmi rigorózne a vo svojej podstate formalistické, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný má v konaní postavenie spotrebiteľa bez právnického vzdelania a právneho zástupcu. Zo zákona zároveň nevyplýva povinnosť strany sporu podávajúcej odvolanie citovať paragrafové znenie toho-ktorého odvolacieho dôvodu, je postačujúce, ak ho možno z obsahu odvolania identifikovať (vychádzajúc z článku 11 ods. 1 Základných princípov CSP a ustanovenia § 124 ods. 1 C.s.p.).

9. 1. Odvolací súd v súvislosti s tvrdením žalovaného, že žalobca odstúpil od zmluvy, uvádza, že v prejednávanej veci žalobca neodstúpil od zmluvy, ale využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorá bola stranami sporu dojednaná v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere (článok IX bod 3).

9. 2. Odstúpenie od zmluvy je iným právnym inštitútom ako mimoriadne zosplatenie úveru. Právo odstúpiť od zmluvy je upravené v ustanovení § 48 Občianskeho zákonníka a toto môže vyplývať zo zákona (Občianskeho zákonníka alebo iného zákona) alebo z dohody (odstúpenie od zmluvy zo strany dlžníka bolo v zmluve upravené v článku VII a odstúpenie od zmluvy zo strany veriteľa v článku VIII). Dôvod na odstúpenie od zmluvy nebol v prejednávanej veci žalovaným preukázaný.

9. 3. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru mu vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka za súčasného splnenia podmienky, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bolo dohodnuté medzi zmluvnými stranami. Odvolací súd nemal pochybnosti o tom,

že v prejednávacom prípade došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru; žalovaný bol v omeškaní s plnením splátok (neuhradil ani jednu splátku), žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok úveru a následne úver zosplatnil. Postupoval teda plne v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

10. 1. Konštatovanie žalovaného, že úroky z omeškania sú neoprávnené z dôvodu, že nevie určiť ich výšku, keďže sú vo výrokovvej časti rozhodnutia rozčlenené za každý mesiac osobitne, neobstojí, pretože nemá oporu v zákone.

10. 2. Z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úrok z omeškania, ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu, pričom platí, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania; uvedené vyplýva z nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb.

10. 3. Úroky z omeškania predstavujú sankciu za oneskorené zaplatenie peňažnej pohľadávky. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní a pribúda mu ďalšia platobná povinnosť popri už existujúcom peňažnom dlhu. Vo vzťahu k omeškaniu je potrebné klásť dôraz na uplynutie času, ktorý bol v záväzku (v zmluve) dohodnutý, t.j. dobu splatnosti. Príkladom k prejednávanej veci, ak žalovaný neuhradil splátku splatnú dňa 24.02.2017 (splatnosť jednotlivých splátok vyplýva zo splátkového kalendára, ktorý je súčasťou spotrebiteľskej zmluvy), dostal sa dňa 25.02.2017 do omeškania a od tohto dňa patria veriteľovi (žalobcovi) úroky z omeškania vo výške 5 % z neuhradenej splátky vo výške 139,89 Eur. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania aj so splátkou splatnou dňa 24.03.2017, obdobne patria veriteľovi úroky z omeškania vo výške 5 % zo sumy 139,89 Eur, avšak až od 25.03.2017 do zaplatenia. Výšku úrokov z omeškania nie je možné určiť jednou sumou tak, ako to predpokladá žalovaný, pretože tak veriteľovi ako ani súdu nie je známy moment zaplatenia peňažného dlhu, ktorý nastane až v budúcnosti a bude sa odvíjať od platobnej schopnosti žalovaného.

10. 4. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že na internete je mnoho webových stránok, na ktorých sa dá presne vypočítať výška úrokov z omeškania po zadaní relevantných údajov (dátum, od ktorého sa dlžník dostal do omeškania, výška úroku z omeškania, dlžná čiastka, deň zaplatenia dlžnej čiastky).

11. Žalovaný v odvolaní opakovane tvrdil, že polovicu finančných prostriedkov z úveru vyplatil svojej tete PhDr. Kataríne Balážiovej. Je však potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zmluvnou stranou len žalovaný a finančné prostriedky boli vyplatené na jeho účet a to, ako s nimi naložil už nie je súd povinný skúmať. Výsluch svedkov navrhovaných žalovaným za účelom preukázania tohto jeho tvrdenia je z hľadiska podstaty sporu nedôvodný.

12. K námietke žalovaného, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je preňho nevýhodná a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, odvolací súd uvádza, že tieto skutočnosti skúmal už súd prvej inštancie z úradnej povinnosti, pričom dospel k správne mu záveru, že predložená zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je možné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

13. Odvolací súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie „neopravil chyby v napadnutom rozsudku, ktorý je totožný so skôr vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý bol v časti odvolacím súdom zrušený“. V napadnutom rozsudku totiž súd prvej inštancie uviedol správnu výšku vyčísleného zmluvného úroku vo výške 1.339,20 Eur (pričom v skôr vydanom rozhodnutí uviedol sumu 1.139,20 Eur), vyjadril sa tak k zmluvným ako aj zákonným úrokom, poukázal na ich rozdiel, dal odpoveď na nastolené otázky ohľadom uplatnenia úrokov z omeškania z jednotlivých splátok, ktoré vo svojom celku obsahujú aj sumu pripadajúcu na úhradu zmluvného úroku, a teda postupoval v intenciách názoru odvolacieho súdu.

14. 1. V závere rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné vyjadriť sa aj k žalovaným namietanému nesprávne mu výroku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalovaný sa s ním nestotožnil, pretože ako uviedol, odvolací súd žalobcovi náhradu trov nepriznal (v zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 30. januára 2020, pozn. odvolacieho súdu). V tejto súvislosti

odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva, že o nároku na náhradu trov rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Zároveň v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. platí, že súd strane prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto žalobcoví, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. 2. Keďže odvolací súd rozsudkom č.k. 11Co/227/2019-274 zo dňa 30. januára 2020 rozsudok súdu prvej inštancie v časti potvrdil, avšak v časti ho aj zrušil a vec mu (v rozsahu zrušenia) vrátil na ďalšie konanie, v uvedenom odvolacom konaní nedošlo k vydaniu konečného rozhodnutia predpokladaného ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p. Je preto nutné ustáliť, že súd prvej inštancie, ktorý druhým výrokom napadnutého rozsudku č.k. 12Csp/224/2018-337 zo dňa 18. júna 2020 priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho), postupoval správne a v súlade s právnymi predpismi, pretože nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal aj za odvolacie konanie vedené pod sp.zn. 11Co/227/2019.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách (tohto) odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcoví, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).